

Publicerad 2007-11-24 23:41 av sol

jag är med och målar hela hornstull rött, för att slippa en äckligt kommersiell galleria!

vem är väl jag att avgöra om hornstull ska ha en galleria eller inte. men jag kan ju säga att jag både har erfarenhet av olika platser i sverige och erfarenhet av olika platser i stockholm. och jag kan ju också säga att innan jag mötte hornstullsandan hade jag inte så höga tankar om vår kära huvudstads trivselfaktor alls!

jag är en skogsunge i botten. en vildvuxen planta som bytt rötter och vuxit till mej säkert femtio gånger i mitt liv. det har varit gästrikland, dalarna, medelpad. etc

för fem år sen blev jag störtkär! sådär dödligt som inte händer så många gånger i livet. kanske bara en.

jag bodde i skarpnäck då. skarpnäck är en underbar plats! nära till vatten, nackareservatet - stan. skarpnäck planerades under sjuttioalet av en engelsk arkitekt som var nytänkande. där växer körsbärsträd, plommonträd, päronträd och innergårdarna pryds av små paviljonger och annat kreativt. det är vackert som fan i skarpnäck. dessutom var skarpnäck den första delen av stockholm som hade miljösamordnare inom stadsdelen!

men jag flyttade stormförälskad ut på landet och hem till dalarna och den jantelag jag inte ens hade förstått fanns då jag växte upp där. jag var för fritänkande för att ens fatta vad det var befolkningen hade problem med redan då!

i villervallan bytte jag min trea mot en etta på hornstull.och hyrde ut i andra hand som man ju inte får! för att inte släppa ett förstahandskontrakt i hufvudstaden. jag besökte ettan ca 20 min och ville bara till dalarna! genast. :)...

eftersom jag hade haft småbarn under nästan hela min tid i stockholm hade jag inte hunnit med att bekanta mej mer än med typ grönalund och sånt - samt alla parker i skarpnäck då.

dalarna är vackert. och där finns underbara människor, dalahästar, massa skvallertackor utan eget liv och granskogar och människor som inte springer så fort som de gör på tex t-centralen. och om de inte springer så fort och dessutom känner igen alla och registrerar allt och lite till...så blir det mycke osanning av det hela.

en morgon, efter fyra år i dalarna, vaknade jag upp och blickade mina blå mot lövträdsspelet utanför och kom jag på att jag ville tillbaka till stockholm! kärleken hade spruckit och jag hade tänkt låta min dotter gå ut nian i dalarna. men kände; NEJ, faán! det är bättre att hon slipper lära sej köra bil på fyllan och bli av med oskulden i nån buske (jag vet ju inte riktigt hur det går till i stockholm egentligen. men ingen har körkort och alla får barn kring fyrtio i alla fall)

den första augusti anlände jag och min fjortonåring till hornstull. vi hade sorterat och grejjat med vårt bohag

för att rymmas i en etta. hyrt förråd för att genast hitta större i helst skarpnäck!

vi hade en karta från HM (den enda karta som egentligen finns att hitta med alla stockholms gator på) - och vi vandrade. såg restauranger och uteserveringar, cafén och små skumma lokaler... vi travade långholmen runt. badade i nattvärmen på långholmsbadet. såg människor äta sin frukost på bagerier med fik. såg människor som låg i sina fönster och flämtade i värmen.

vi vandrade tantålundens mot medborgarplatsen. njöt av naturen. badade. bekantade oss och tyckte om! min dotter fick busskort och reste hur hon ville runt hela stan till släktingar, vänner och bara platser hon ville se.

jag strosade själv. tyckte att långholmsgatan var lite bullrig - men fann tystnad, natur och ett konsum på långholmsgatan med allt ekologiskt vegetariskt man kan önska sej!

jag såg att människorna inte sprang. jag såg att de såg på mej och nickade eller log. i hissen upp till vår lägenhet eller bara i trappen pratade människorna om vanliga saker. inte nyfiket, bara avslappnat. och jag förundrades. både över andan och alla de små udda butikerna som fanns här och där..jag vidgade mina vyer mer och mer och kände att; nä, härifrån vill jag inte!

på vår gata i stan. där växer succini, flitiga lisa och brännässlor lite hur de vill i rabatterna. folk bara hänger och mår bra i friden. man sitter ensam med sin dator eller med tre vänner eller en, på nåt café. man väldigt mycket; är bara.

så småningom hittade jag hornsgatan och märkte vid zinkensdamm att det började myllra - för att eskalera vid maratorget och nå sin kulmen vid medborgarplatsen och skanstull. där började stresssen.

redan innan jag hörde rykten om en galleria på hornstull började jag drömma om en alternativ galleria på hornstull. en galleria utan HM, Lindex, intersport och annat liknande skittråkigt trams!

nä, fler som mickes vinyl, men ett större mångfald. där alla konstnärer som bor här omkring får plats att uttrycka sin unikiteten igenom design, konstnärlighet, hantverk, mat....böcker, bilder, keramik; med låga hyror och lite hälsosam ruffighet i stället för det flaschiga sammetsslipade glitter som snart råder över hela stan.

på sikt tror jag att det skulle gynna stockholm mer i turistbesökandemängd och övrigt intresse från andra delar av staden. jag tror inte att det är smart att öka på likheten mer med kopior av kopior av kopior - hur kul är det?

jag tror man i stället ska bygga långholmsgatan tokigt kreativ och avslappnad - och helt osvenskt ny!

jag ser nästan fram emot bygget av den här fyrkantiga gallerian, en tvilling till den andra. men där folk ligger kedjade vid grävmaskinerna i protest. målar allt rött och bara vet att det inte kommer att hända!

för har jag tolkat den här delen av stan rätt så finns ett lugn som vinner. det kommer inte tillåtas. och jag tror inte ens det kommer att behövas strid.

nu hänger vi alla röda lakan i våra fönster. de som inte har råd att köpa röda hänger sina rosa eller lånar av grannen. eller varför inte vilken färg som helst? bara det är lakan överallt i protest. en lugn och trygg protest. precis som hornstullsandan.

sovande skönt trygg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sol med Poeter.se id #5425 innehar upphovsrätten